

Οι πρώτες ενδείξεις συχνής επικοινωνίας της Ελλάδας με την Ιταλία ξεκινούν γύρω στο 800 π.Χ.

Τα πρωιμότερα στοιχεία είναι οι 20 και πλέον σκύφοι της ΜΓ ΙΙ περιόδου, που βρέθηκαν σε διάφορα ιταλικά νεκροταφεία και είναι διακοσμημένοι συνήθως με μια επιμηκυσμένη μετόπη με εναλλάλτες γωνίες. Οι σκύφοι έχουν εισαχθεί πιθανόν από την Εύβοια, αλλά μερικοί μπορεί να είναι ντόπιες πιστές μιμήσεις. Τα περισσότερα αγγεία βρέθηκαν στο Κουάτρο Φοντανίλι, νεκροταφείο του βιλανόβιου πολιτισμού στο Βέιο (λίγο βόρεια από τη Ρώμη) της νότιας Ετρουρίας, όπου βρέθηκαν εισηγμένα αγγεία πόσεως, και ανάμεσά τους δύο υπο-πρωτογεωμετρικοί σκύφοι με κρεμαστά ομόκεντρα ημικύκλια.

Το ίδιο νεκροταφείο δίνει επίσης την καλύτερη και πληρέστερη οριζόντια στρωματογραφία σε ολόκληρη τη βιλανόβια Ετρουρία, από την αρχή της ιταλικής Εποχής του Σιδήρου και εξής. Η διευθέτηση των τάφων προδίδει μεθοδικό σχεδιασμό: οι παλαιότεροι (Βέιο Ι, 9ος αι.) σχηματίζουν έναν κεντρικό πυρήνα, γύρω από τον οποίο διατάσσονται οι μεταγενέστεροι τάφοι με ομόκεντρους κύκλους. Τα ντόπια κτερίσματα φανερώνουν μια σταθερή τυπολογική εξέλιξη, που συμβαδίζει και επιβεβαιώνει την οριζόντια στρωματογραφία, ενώ μια σειρά ελληνικής ή εξελληνισμένης κεραμικής βοηθά στις απόλυτες χρονολογήσεις. Οι προαποικιακοί ΜΓ ΙΙ σκύφοι προέρχονται από σύνολα του 800-760 π.Χ. περίπου (Βέιο ΙΙΑ), ενώ στους τάφους της ομάδας Βέιο ΙΙΒ, που είναι οι οψιμότεροι του νεκροταφείου (περ. 760-720 π.Χ.), βρέθηκαν κακότεχνες ντόπιες μιμήσεις των σκύφων αυτών μαζί με σποραδικές ΥΓ εισαγωγές από την Εύβοια.

Τα ντόπια κτερίσματα του νεκροταφείου στο Κουάτρο Φοντανίλι (και σε όλα τα βιλανόβια νεκροταφεία της Ετρουρίας) περιλαμβάνουν πολύ περισσότερα και ποικίλα χαλκά από όσα οποιοδήποτε σύγχρονο ελληνικό νεκροταφείο. Ιδιαίτερα περίτεχνες είναι οι πόρπες, τις οποίες μάλιστα προτιμούσαν και οι πρώτοι Ευβοείς άποικοι στις Πιθηκούσες. Ένας από τους παλαιότερους Ευβοείς πρωτοπόρους έφερε πίσω στην Εύβοια μια χάλκινη βιλανόβια ζώνη, που μοιάζει με εκείνες της ομάδας Βέιο ΙΙΑ. Οι Ετρούσκοι όμως υστερούσαν κατά πολύ, σε σύγκριση με τους Έλληνες, στην κατεργασία του σιδήρου. Ο σίδηρος είναι πολύ σπάνιος στους τάφους του 9ου αι. (Βέιο Ι), όπου τα όπλα, για παράδειγμα, είναι ακόμη όλα χάλκινα. Μόλις όμως καταφθάνουν οι πρώτοι Ευβοείς έμποροι, αρχίζουν να χρησιμοποιούν τον σίδηρο για μαχαίρια και λίγες πόρπες (Βέιο ΙΙΑ), και κατόπιν για πελέκεις, χαλινάρια αλόγων και ξίφη (Βέιο ΙΙΒ). Ίσως οι πρώτοι Έλληνες τους διίδαξαν την τεχνική της κατεργασίας του νέου μετάλλου, που βρισκόταν άφθονο ως πρώτη ύλη στην Ετρουρία και ήταν μάλλον ένας από τους κύριους λόγους των ελληνικών επισκέψεων στην περιοχή. Οι πιο εμφανείς πηγές του ετρουσκικού σιδήρου βρίσκονται στα βόρεια και στο νησί Έλβα, από όπου έκαναν αργότερα τις προμήθειές τους οι άποικοι των Πιθηκουσών. Το Βέιο ωστόσο

Εμπόριο με Ετρουρία και Καμπανία

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 14:03 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 06 Νοέμβριος 2008 14:05

μπορούσε να είναι σημαντικό εμπορικό κέντρο για τη διάθεση του μεταλλεύματος, μια αγορά ευπρόσιτη στους πρώτους Ευβοείς.

Στο Βέιο και την προελληνική Κύμη βρέθηκαν, στα ίδια σύνολα με τους ΜΓ II σκύφους, και άλλα αντικείμενα από πιο μακρινές περιοχές. Και στις δύο θέσεις υπήρχε από ένα αιγυπτιαζόν ειδώλιο από φαγεντιανή καθώς και ορισμένοι σκαραβαίοι από γαλάζια υαλόμαζα (μερικοί ακόμη βρέθηκαν και στην Καπύη), που πρέπει να κατασκευάστηκαν στην ανατολική Μεσόγειο, ίσως από Φοίνικες τεχνίτες. Μπορεί βεβαίως να πουλήθηκαν από τους συνηθισμένους Φοίνικες εμπόρους, αλλά αν θυμηθούμε ότι η Εύβοια ήδη από τα μέσα του 9ου αι. εισήγεκατά καιρούς τέτοια μικροπράγματα, φαίνεται πιθανότερο ότι κάποιοι Ευβοείς έμποροι, που είχαν επαφές με την ανατολική Μεσόγειο, τα έστελναν στην Ιταλία με τα ίδια πλοία που μετέφεραν τους σκύφους.